

Dne 31. května se dohodli hradečtí junáci, že jejich vedoucí jedou o dobrovolné natáčení junácké s kusek na poliích pracích v evakuovaných pohraničních částech našeho okresu, čímž chce odpomoci nedostatku pracovních sil a přispěti tím rydatně k odstranění záboracích obšíř. Dohodili se, že se to má provést ve formě skautského tábora.

† vypukla velká radost mezi 500 skauty a skautkami hradečského střediska, pak ale bylo rozhodnuto, že se zatím pracovního tábora zúčastní pouze muži a dívky starší 15 let. † tak ale pojede 80-100 pracovní.

Vojenské velitelství zapůjčilo dva koně, tři slavníky, deky a dvě postelky pro hlídky. Pořádatelům br. Regentíkovi, který jednal s pracovním úřadem, bylo vše organizačně připraveno. Za místo přístřeší byla vyměřena Čiměř, Vyšpachy, Kunějov, Krampachy, Křoka a Sedlo. Čiměř byla určena za místo pracovního velitelství a k dispozici pro ubytování byla dána vila Bindet, nyní obřepně rudon armádon.

K zajištění této věci byla v pondělí 18. června poslána osmičlenná hlídka, vedená br. Němcem, která byla zatím ubytována na postel. Ve středu bude následovat celá starost junáků, která připraví ve vile Bindet při ubytování pro celý tábor pracovní obřep, který půjde v sobotu.

† bratři se připravují vše na tábor, jedná se o potraviny, nádobí, lékařnicku, auto pro odřepení věci do Čiměř, atd. Heusův cukrárna, denu obřepně dary skautů z. měří v sekretariát Junáka.

20. 6. 45.

PRVNÍ DEN TÁBORA

Na 14 lod urcu mraz ubytovací čety, která čí-
kala 17 starých junáků. Kibecův nákladní auto nebylo
přijeto pro poruchu motoru, proto byly zábrany naloženy
na vlastní pout, s koňským potahem. A my pochot-
vali písky. Ryba, Jerka, Ladá, Olga, Cucka, Topa,
Feuerstein, Lukš, Grubša, Vohlídal, Kolář, Trussek, Blýž,
Dubenský, Pappertko, Neubal, rožňáci a krajčír, trojští
helmy na hlavách,

vypadali jsme jak
angličtí koloniální
důstojníci. Za zpě-
vu a kňouvání trub-
ky (troubili jsme
ovšem až v poliích)
měm ukázala cesta
až na Fedupau, kde
nás došlo nějaké
nákladní auto a oref-

lo nás až do Otměře, kam jsme dorazili v 16:30. Vystou-
pili jsme u posty a hned nám hlásila hlídková četa, že
Rusové už objeli, že se můžeme tedy utábořit na ríle
binoblet. Ovšem, utábořit se po Ruscích - to se lehko
řekne, ale hůře provede. Vileu, která má prouti pěk-
ný výhled, je dobře situována a jejíž zábrany muse-
lo být velmi pevné ještě nedávno, jsme musli umístit
se velmi předvoračím stran. Upluz' omiček.

Nábytek rozbápen, náčiní, zábrany a šatně
potřebné, obřady rozbápen po postlaci, hadry, boty,
trži stroje a hodiny z celé vesnice byly sneseny do této ni-

ly, bez ladu a skladu nahápeny, pevnou roppárany, všude
pen, matrace, sklo a navaoh, jako koruna všeho-nadě-
láno.

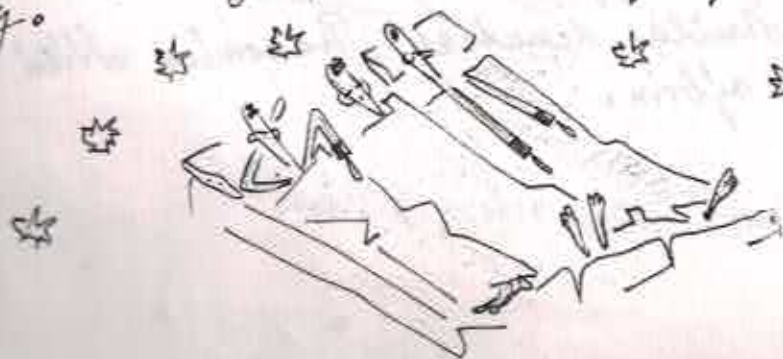
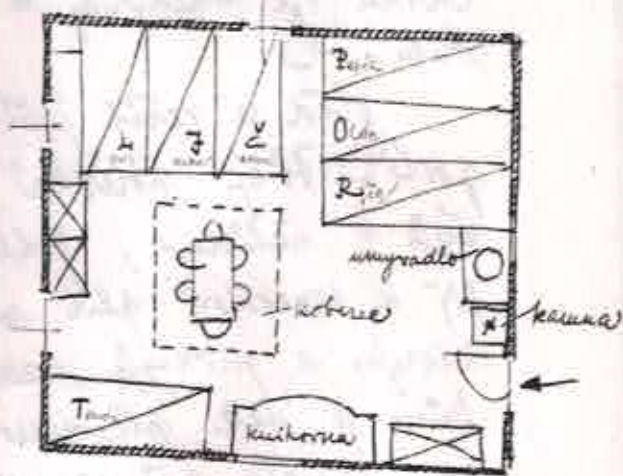
Když jsme se trochu upamatovali po takovém pohle-
du, nalokali venku čerstvého vzduchu, fotnrali okna, aby-
chom alespoň trochu zápaek uvěřkali, pustili jsme se do
práce a mykldili jsme si ku spaní rohovný pokoj v posoko-
di. Mepitku si náš strážný obhl mykldil v přizemí jednu
místnost jako strážnici a v posoko- se fandili na noc
ostatní jinači. Navčeer nám přijela zavazadla a večer,
když přijel br. velitel střediska Janus, mohli jsme hla-
dit: "Nocleh připraveno."

Na plánu je vidět, jak
jme se fandili; snesli
jme si pokoje, nebo rozlo-
žili matrace po jemi.

Ryšá našel krásné bílé
kopané kanape na přide-
a medil si naš vzdu ná-
lesem. Pak však zjistil,
že je tode' jak neřístka-
přičus. Byl to spíš o-

pravní stih. Přesto však s hrdinným odhodláním na
toto své žalostné lože ulehl.

Před spaním, v pokleších, nás ještě banil Ladá
sými pokoy. Dokonce i je spaní nyzážel jakési gru-
ky.

ÚTERÝ 10. 7. 45.

21. DEN TÁBORA

Dnesní den začíná jako každý jiný: každý jen nerad opouští teplou postel a běží ke posoku se umýt, pak ranní rozka, hlášení a odhodit se práce. Před polednem však přichází představení.

Ruděček přiběhl z četnické stanice, kde se nosel s p. Srtm. Rottnerem, je dnes vše pokládáme místní hospodu na "Hostinec u Krobiana". Uděláme to výsoké slavnostnímu způsobem, s přelichem, s přívorkem, kterého se značnou částí místní občanstvo. Čítka přese proto plakát, který se napsal na náhodně místního Nář. výboru:

OBČANE! !!
DNES PO OSME BUDEME
SVĚTIT JEDNOHO PA'NA,
POJĚTE VŠICHNI S NAMA!
SRAZ ZDE !! !! !!

Pro oběd, který byl nejlepší, jaký jsme zde do teď měli, brněnské knedlíky s bramborem (ukázkové dílo Tomáka a Pepíka), je dal Čítka s Adolou Nováky do firmy. Napsali jí na jideu, fash' je skvělé žele-
né na bílém pokladě

HOSTINEC
U KROBIANA

Túto po rokoch se dal tábor do prieliekahú a za
púť hodiny stáť púť pripravený púť rilon.

Vpúťu kráčal rájnym krokom Franta Hanusa, púť-
stúčený za rúžiku. Miel sukni, blúzku, tylový jazyk,
vyštrany čepce, namalované stý a v ruce lílie. Za
ním se rájní sunel Čutka, coby farár, v bilych
púťkaskách a púťké kostli jak rúže, na hlavě tr-
dáke a v ruce cagy a púťlovka. Nad ním mel deť-
má Jozef Miska (ministrant). Druhého ministranta
delal Odonane v bilych kragkoných reformkách a
bílí kostli, na hlavě trdáke s púťem a mel snúce
z dréme púťkani. Dále pochodoval púťným krokom
Mira Taupeim, který si púťil košým Janci Thamsu,
mel ľahé ať koňaku s rúdon na kúťení. Potom Ala-
cila Bohuna Vrdnku a Věra Jostňuských nosí káru s opi-
cí a firmou „Kostinec a Krobishe“, vřencónom kúťím.
Čestnom stúťe Frónil Kocet v uniforame v múťního pol'caj-
ta a púťbné helme v hasičského velitele. Za rúžkem

kráčely dvě řepčíky (Jana Neokárn a Jarosl Šreco) za-
halemy a deky a župany jako Turky. V řadu skaut-
ské kapela: Kopyška (Mrbánek) a Kocanda s trub-
kami, Píngl s publikou a sběračkou a Rošek s repro-
tažným bubínkem. Průvod uprovali 4 žínáci se
řebíčkem.

Průvod se ubíral zaťem k čtenické stánce,
ukápal se panu nechtěmu a pak za věnu bubín a fan-
far trubců se vydal k hospodě. Tam již očekával
dychtivý dav místních občanů, neboť se v Čiměřích
poznalo, že skauti chytli esáka a věnu ho budou
věšet. V řadě uvideli Čiměřáci tento úžasný
průvod, který zastavil před hospodou; byl přivítán
řebíčkem a Rudečkem se vyplhal kladivem nahoru.
Přiblí firma, načež řádí pronést muštice a „před-
ukypně dobročinného spolku“ (Tampit) rebíček baráček
lakru a koňaku, tím byla hospoda „K Krobáku“
pokřtěna. Šenkýř pak popsal přítomní na „jednu
středou“.

Popravu bylo s povádkou přijato, průvod
zasedl okolo stolu, popíjel a zpíval. Zlástě a tom
nyní byl odonau; zda se, že už při pohledu na
pivo je nachmeleu. Slavost a hospodě nymcholila
sanečním sčlem naš drůpčeky s Šenkýřem - Krobákem.
Slavus v něm drůpčeky byl tak úžasně drůpčkovy,
že se místu veličiny, usazení v rohu stolu, vsápli, zda
je to skutečně dřevě nebo kluk. Po vypití sklenky
černého jsme opět v průvodu rážným krokem odšli domů

a šli spat.

J ondonaucem to ještě nebylo docela v pořádku, vydával ze spaní různé zvuky, jako: „Hohohoó“, „Hrr na náó“, „Ach, už letímeó“, dokonce polyboval pot dekon mohauwa, jako když posthoduje, ať ho musel Rudiček drakrát napomínat: „Děj hubu, nebo ti na- kopu a budeš spat na hajzlu.“

STŘEDA 11. 7. 45.

22. DEN TÁBORA

T knochyni je černo mušk, ale knochynské o- sazenstvo, včetně Jarmily Traubů, myslí ty potrovy; Pepík je mláďe polotáhlem tak vehementně, že vy- papil kur. Pak na mouchy myslí: myslí je na chodbu a zavěš dřevo.

Máme nová zavěšková, která pro nás vymyslel p. Rottner (máte, p. Rottner a náš soust pro nás stále už- se vymyslel). Mijíme na křižovatce s plácatem a za- stavením auta. Vzniká v tom místě br. Poláček.

Bylo nám poráde divné, proč chce stále klidat. A zatím pravě v gatače je jedno stavení a v něm dřevě hezké slečny.

Je jsou opravdu hezké, je vidno z toho, že lidé Poláčeki šel kvůli nim odpoledne detat na louku! v Plel burjnu a pracome tak, že byly obě slečny spokojeny a on sám přišel večer do táboru celý šťastný a utahaný.

Skautky našmelinávaly papírka, uvazily si je "nabídko" a bavily je spokojene nahore na vetnici. Skotapky hodily bezstarostne oknem do zahrady. Tu "nahrkl" se sluzkonafci Lada, vyfukl revolver a hnal se nahoru na dloky. Sihal je do zahrady, vrazil jim do rukou kosa a mlie skautky musely za takeho ohrozeni revolveru pitne zametat a uklizet. Uplne galeje!

Med po obe-
de sme se vydali spo-
lečne s nymburskymi
vodacky do Ryznice
na dopukovnu slas-
nost.

Pochodovali sme
americka-krokom a

byli sme, po tie tvedecni diraku, nejak znenej sim a rej-
delivajom stavarem.

Na manifestaci sme se museli korat do vti, aby-
chom zachovali najuort a nezbychli se smich pri pro-
jeech mistnich velicim; sknelch se ufasym obr-
ty, jako : " Jif nikdy nebudeme mit nedostatku
dobyska, krasa a prasat, myni sme tu my !! " nito
... uf nikdy se nesmi opakovat elyby jako po svetore!
nallee roku osmnadset ! " nito rozokueny rccnik

vztláhl ruku k nebi a volal: „... mnozí čekají, že půjde něco sešora..“ a opravdu, ono počalo hned po těch slovech púčet. Jeden řičník dokonce šel za pomoci skautim rozemřím i roduim. Duševně skýlaní budil pohled na dvoupubliho předáku KČS, který stále dojímavě přisahal.

Žerutka, na manifestaci jsme se docela dobře pobavili. Spokojený byl hlavně Šimeček, který si odnesl hodně popudů a domích obratů pro své dalař „plynadrů“ rhuže máš komunistické obrčky. Celý zábil; každý poslouchal se šarot pondruhy na řičnickém púřeu.

Zlobě se mu líbilo, jak řičnické kúřet: „Kej-
dy jde kam, kam ho to sáhne (myslím tím, že jako Něm-
ci mají št de Rajchu) a hned se púřet rěte pondař:
„Š rym! se jděme radovat de mubřm jehradm restaura-
ce!“

PONDĚLÍ 6.8.45.

48. DEN TÁBORA

Klidný den práce.

ÚTERÝ 7.8.45.

49. DEN TÁBORA

Skleďdání moráckorodých zkoněk je v plném proudu, dnes dokonce púřet 11 žnuček II. třídy z kraje, aby je Čutkě vykonšle. Znalost zkoněných jsou velmi dobře